

/ הצדקה לחיך

"שלום לכווולן!!!

אני אוהבת ערבים!!

ואתן?! "

- לאאאא!!!

"מה, בקרים יותר טוב? להתעורר ב-5-6, להכין סנדוויצ'ים, להעיר ילדים, לארגן.."

-קאט.

שירי הפנתה מבט שואל לכיוונה של מיכל, " מה לא עשיתי טוב? פתיחה יפה דווקא, לא?"
"פתיחה מצוינת. והאנגריות שלך מדבקות " מיכל אשרה והמשיכה- "רק הייתי ממליצה לחכות מעט
אחרי השאלה :מה, בקרים יותר טוב'. תני לקהל שתי שניות לקלוט את הפאנצ', ליהנות
ולצחוק/למחוא כפיים ואח"כ תמשיכי."
-למחוא כפיים...שירי חיקתה את מיכל במרירות. רק שלא אפול על סנוביות. אלה, רק השתלת
מגנטים בכפות הידיים תגרום לידיים שלהן להיצמד. כפיים..."
-"הליצן העצוב התעורר, מה?" האמפתיה של מיכל נכבית באותה מהירות שהיא נדלקת: "תעבירי
אותו למצב טיסה. ממשיכים."

"מכירות את זה ש..."

קאט.

—"מה עכשיו???"

**"מכירה את זה שנמאס לשמוע מסטנדאפיסטים את המכירים את זה? אז זהו. תני לי את זה
בשונה."**

**"אני מזוכיסטית, זה מה שאני." שירי אבחנה את עצמה בקול, "משלמת כסף לבימאית קטלנית."
הקטלנית לא התרגשה, " #ליצן_עצוב_מצב_טיסה. ממשיכים."**

**"יש כלל סודי שידוע לנו, הנשים, והוא – לא לבקש/לשאול/לחפור לבעל כשהוא רעב. בשום עניין.
זה אבוד. ומי שלא יודעת את הסיבה, אז הנה: יש צינור שמחבר בין המוח של הגבר לקיבתו.
כשהקיבה ריקה- הראש ריק. ככל שהיא מתמלאת- הראש מתחיל לפעול. פשוט. חוק-כלים-
שלובים."**

"טווב!!" אבל לא בשביל זה את משלמת לי, אז ככה: א. את מדלגת לחלוטין על האגף הימני.

תחונני אותן במבטים מפעם לפעם."

"טוב שאת אומרת לי...פתיחה עם ערבים, לא לספור את הימניים...לא היה נראה טוב."

**"דבר שני, תוריד לי את הפאנצ' יותר חזק. חוק-כלים-שלובים, תדגישי כל מילה. ותעבירי את המבט
שלך עם כל מילה על חלק אחר בקהל."**

"כן המפקדת."

"לעמדה. ממשיכים"

"רגע...מה נראה לך, עם סקצ' כזה מי ינצח בקרב, השפתיים של הקהל או כח המשיכה?"

"קרב צמוד. כמו בכל מערכה: תלוי איך תוריד לי את הפאנצ'."

**"כן...ועד כמה שרירי הפנים של הקהל יהיו גמישים. רק שלא יבואו לי החברה' מאנטארקטיקה סיטי
עוד פעם. רק מלהסתכל עליהן אפשר לחטוף שפעת.**

אולי נחלק להן מסטיקים בכניסה?"

-"#ליצן_עצוב_מצב_טיסה. ממשיכים"

"בכל בית יש את זה שמתנגד לזריקת אוכל. לא זורקים אוכל. מה פתאום. בל תשחית. מה זה תפוגה? הנה בואי תראי, אפילו כתוב: תוקף עד."

"-יופי! טוב. הלאה. " כך מיכל.
 "-פסדר כזה. נראה לך יבינו מיד את הכוונה? או במילים אחרות: כמה האולם ירעד בסולם ריכטר?"
 "-מי שרועד פה בינתיים זו את. בואי נתפלל שהמטוס של הליצן העצוב יתרסק. הוא משתק אותך לגמרי. את טובה!! שומעת? את טובה!!!! ואת יודעת את זה, אז מה קורה לך פתאום? את עושה מצוין את העבודה ומקבלת פידבקים אדירים מהקהל, אז די עם הספקות המכרסמים האלו.
 עכשיו לעמדה. מה מצב הליצן העצוב?"
 "-כ"כ הרבה שעות טיסה...קיבל ג'ט לג כרוני..."

***

!!!"שלום לכוונוולן!!!"

אני אוהבת ערבים!!

ואתן!?"

"!!!xxxl"-

"מה, בקרים יותר טוב???"

***

"ראש חודש הסטאנדאפ, הזדמנות אמיתית לתת לאלו שאנחנו בטוחים שהם צריכים לתת לנו"